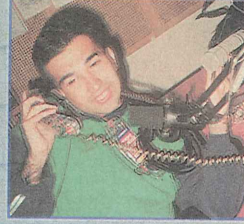

Michael

Popsi Sayı: 68
(7-Temmuz.1998)

Nilüfer'ler Yeniden Yetmiş

Sonunda Nilüfer de best of'landı. Ne diye yalan söyleyeyim, ben bu albümü daha geç bekliyordum, ne bileyim sonbahar gibi filan ama Nilüfer bizi yaz mevsiminde '70'li yıllara götürmeyi tercih etti. İyi de yaptı valla. Albümü, ilk çıktığı gün satın aldım çünkü plak şirketinin bunu yollayana kadar geçecek süreyi göze alamayacak bir sabırsızlık içindeydim. Albümü dinlemek için öylesine sabırsızlanıyordum ki kredi kartımı dahi az kalsın unutuyordum. Albümü elime aldığımda; yeşillere bürünmüş ve bayağı kalın bir cd kapağı ile karşılaştım. Nilüfer, Ajda'dan beklediğimi ama maalesef göremediğimi, yani içinde geçmişini ile ilgili bilgilerin yer aldığı bir "History Kitapçığı" eklemişti albümüne. Albüme hakim olan yeşil renk içindeki sayfaları çevirirken, içinde yer alan nostaljik fotoğraflar ve figürler eşliğinde bir ara kendimden geçtiğimin farkına vardım. Ne günlerdi ama... Keşke gençlik yıllarımı o dönem içinde yaşasaydım, kimbilir belki daha mutlu olurum diye düşündüm bir ara... O sırada teybimde Nilüfer'in **Boşver** adlı şarkısı ve o mükemmel solo sax çalıyordu. Bir ara Nilüfer'in şarkıda "Boşver, ne çıkar pişman olsan da" dediğini duydum, durakladım. Doğru ya; insanoglu hep doğruyu yapacak değil ya hayatında, bir kere pişmanlık getirebilecek işlerde de bulunabilmeli diye düşündüm. Öyle ki hayatım için o günler içinde almayı düşündüğüm çok önemli bir kararda bana dost oluyordu verdiği mesajla Nilüfer; "Boşver ne çıkar pişman olsan da..."

İnanılmaz bir foto albümdü bu, belli ki bayağı uğraşılmıştı. Sayfaları çevirirken bir sayfanın alt köşesinde 1973 yılında yapılan bir anketin sonuçları geliyordu elime. Toplam 119 bin 580 oy içinde Nilüfer'in **Dünya Dönüyor**'u birinci geliyordu. "Vaay anasını!" dedim kendi kendime; "1973 yılında bir dergi yüz bin kusura bir oy alabilecek bir satış portföyüne sahip olabiliyor ve bir pop müzik yarışması yapabiliyor!" diye düşündüm. Peki ya bugün? Ciyak ciyak bağışlar ve lahmacun kokuları içinde yok olup giden bir popüler müzik ve dergi sektörü... Albümü dinlemeye devam ediyorum; **Ağlıyorum** yine çalıyor, "Bayağı değiştirmişler." diyorum... Derken o, çocukken taptığım **Of Aman Aman** geliyor. Bir ara geçmişe gidiyorum; "Son arzum nedir diye/Gelip de bana sorsalar/Gözlerime bakıp da herşeyi anlasalar..." Ne kadar güzel anlatmış değil mi Ülkü Aker ölümüne sevdayı? Türkçe'yi katletmeden, "canısı" demeden, "Bizim buranın meşhurdur cinayetleri" demeden...

Kim Arar Seni adlı şarkıyı dinlerken, "İşte!" diyorum, "Gerek sound'uyla gerekse sloganiyla tam yazlık bir şarkı, diskolarda çalınabilecek bir düzenleme!" diyorum kendi kendime. Bir ara bu albümden acaba başka ne var diye bakınıyorum, ama o da ne Tanrım! O beklediğim iki şarkı yok galiba... Albümü evirip çeviriyorum, "Olamaz! Bir hata olmalı!" diyorum ama maalesef yok; Nilüfer'in ilk 45'liği **Kalbim Bir Pusula** ve **Hey Gidi Günler** yok albümden. "Bir bildikleri vardır..." diyorum kendi kendime. Albümü dinlemeye devam ederken kartonete olan hayranlığım, albümün düzenlemelerinin önüne geçmeye başlıyor. Özellikle albüme hakim olan o koyu yeşil renk mükemmel. **Selam Söyle** adlı şarkıda, albümdeki ilk hayal kırıklığına uğruyorum; düzenlemeyi dinlerken kulaklarım, 70'li yıllardaki yorumunu arıyor, şarkıyı hemen zaplıyorum ve işte sonunda beklediğim sound geliyor. Sizi bilmem ama ağabey ben, Nilüfer'e piyanoyu enstrüman olarak daha çok yakıştırıyorum. Her yorumcunun sesine ve şarkılarına uyan bir yardımcı enstrüman vardır bana göre. Mesela Kayahan'lı gitarla dinlemek müthiş bir sonuç verir. Aynı şeyi Nilüfer için söyleyecek olursak; Nilüfer ve piyano mükemmel bir uyum sağlıyor ama bunu albümden sadece **Neden** adlı şarkıda görüyoruz. Bir yaz albümü olduğu düşünülürse, "Acaba salsa ve gitara yönelmeleri bunun için mi?" diye düşünüyorum, **Başına Gelenler**'e geliyorum; bu şarkı bence 70'lerin en baba yirmi şarkısı arasına girebilir. Hele Nilüfer'in o çocuksu yorumu, o s'lerin ş gibi tınlaması tabii ki o zamanların kayıtları gereği... "Başına gelenler/Hep senin yüzünden..." gibi tınlayan o tatlı kızın yorumu ve Norayr Demirci'nin mükemmel brass'larının yerini hiçbir şeyin alamayacağını düşünüyordum.

Bu albümden son yorumu dinleyince, bu konuda haklı olduğumu anladım. Ajda Ablamın da yaptığı birşeyi görüyorum albümün sonuna doğru geldiğimde; asimetrik vuruşlu, türkü formatında bir şarkı Nilüfer'in de albümünde bir yüzün kapanışını yapıyor. "Ne lüzüm var be abla!" diyorum kendi kendi kendime. Sonra da "Oğlum Michael, piyasada türkü formatındaki şarkıların nasıl da para ettiğini bilmiyor musun?" deyip susuyorum.

Vay anasını, albüm bitmiş! Ne kadar da çabuk... Hemen başa dönüp **Boşver**'e takılıyorum. Benim hit'im belli olmuştu bile...

Michael Show

C.C 104-80303 Mecidiyeköy/İstanbul